

Η εορτή της Ινδίκτου στο Οικουμενικό Πατριαρχείο (ΒΙΝΤΕΟ)

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα, σύμφωνα με την μακραίωνη εκκλησιαστική τάξη και παράδοση, εορτάστηκε την Δευτέρα, 1 Σεπτεμβρίου, στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, η αρχή της Ινδίκτου - η εκκλησιαστική πρωτοχρονιά - και η Σύναξη της Υπεραγίας Θεοτόκου της Παμμακαρίστου, της οποίας η πανίερη εικόνα φυλάσσεται στον Πατριαρχικό Ναό. Η Μητέρα Εκκλησία έχει αφιερώσει την ημέρα αυτή, από το 1989, και στην προσευχή υπέρ της προστασίας του φυσικού

περιβάλλοντος.

Η Α.Θ. Παναγιώτης ο **Οικουμενικός Πατριάρχης** κ.κ. Βαρθολομαίος χοροστάτησε στη Θεία Λειτουργία, συγχχοροστατούντων των Σεβ. Αρχιερέων Γέροντος Χαλκηδόνας κ. Εμμανουήλ, Γέροντος Δέρκων κ. Αποστόλου, Γέροντος, Πριγκηποννήσων κ. Δημητρίου, Βρυούλων κ. Παντελεήμονος, Δέρβης κ. Ιεζεκιήλ, Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνος, Σεβαστείας κ. Σεραφείμ, Μύρων κ. Χρυσοστόμου, Θυατείρων και Μεγάλης Βρεταννίας κ. Νικήτα, Κολωνείας κ. Αθανασίου, Λαοδικείας κ. Θεοδωρήτου, Ικονίου κ. Θεολήπτου, Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάνου κ. Ανδρέα, Βελγίου κ. Αθηναγόρα, Γούνινπεγκ κ. Ιλαρίωνος, Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας κ. Παϊσίου, Καλλιουπόλεως και Μαδύτου κ. Στεφάνου, Αμερικής κ. Ελπιδοφόρου, Ατλάντας κ. Σεβαστιανού, Κυδωνιών κ. Αθηναγόρα, Σηλυβρίας κ. Μαξίμου. Νέας Ιερσέης κ. Αποστόλου, Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης κ. Χρυσοστόμου, Σμύρνης κ. Βαρθολομαίου, Ίμβρου και Τενέδου κ. Κυρίλλου, Νέας Ζηλανδίας κ. Μύρωνος, Ελβετίας κ. Μαξίμου, Ιρλανδίας κ. Ιακώβου, Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέα, Προύσης κ. Ιωακείμ, Σελευκείας κ. Θεοδώρου και Μεξικού κ. Ιάκωβος.

Στο Μήνυμά του ο Παναγιώτατος τονίζει ότι το Οικουμενικό Πατριαρχείο όχι μόνον επεσήμανε εγκαίρως την σοβαρότητα των περιβαλλοντικών προβλημάτων, αλλά έστρεψε την προσοχή στις αιτίες και τις καταβολές τους, και πρότεινε λύσεις επί τη βάσει του Ορθοδόξου ευχαριστιακού και ασκητικού ήθους.

“Η Ορθοδοξία ως πίστις, θεία λατρεία και εγκόσμιος μαρτυρία είναι η οικοφιλική μορφή του Χριστιανισμού. Εν τη εννοία ταύτη, η ανακήρυξις της εορτής της Ινδίκτου εις Ημέραν προσευχής υπέρ της προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος δεν υπήρξεν απλώς αντίδρασις εις την σύγχρονον οικολογικήν κρίσιν, αλλά συνέπεια και προέκτασις της ζωής της Εκκλησίας ως «εφηρμοσμένης οικολογίας». Εξ αρχής διεκηρύξαμεν και το αδιαίρετον του σεβασμού της δημιουργίας και του ανθρωπίνου προσώπου και ανεδείξαμεν την κοινήν ρίζαν και την αλληλουχίαν περιβαλλοντικών και κοινωνικών προβλημάτων. Η απομάκρυνσις από τον Θεόν γεννά την κτητικήν και εκμεταλλευτικήν στάσιν και συμπεριφοράν έναντι της κτίσεως και του συνανθρώπου, ενώ η εν Χριστώ και κατά Χριστόν ζωή είναι πηγή περιβαλλοντικής ευαισθησίας και φιλανθρώπου δράσεως.”

Σε άλλο σημείο του Μηνύματός του, ο Πατριάρχης επισημαίνει:

“Το Οικουμενικόν Πατριαρχείον, ομού μετά του αγώνος διά την ειρήνην, την δικαιοσύνην και την αλληλεγγύην, θα συνεχίση να πρωτοστατή εις την προστασίαν της φύσεως, εις την ανάδειξιν της οικολογικής θεματικής εις κεντρικόν ζήτημα

του διαχριστιανικού και του διαθρησκειακού διαλόγου, εις την προβολήν της σημασίας των χριστιανικών οικοφιλικών αρχών και παραδόσεων εν τω πλαισίω διεθνών θεσμών, οικολογικών οργανώσεων, επιστημονικών ιδρυμάτων και της κοινωνίας των πολιτών. Είμεθα βέβαιοι ότι η σύμπραξις εις τον τομέα της οικολογίας ενισχύει την αίσθησιν της κοινής ευθύνης διά την πορείαν προς το μέλλον και δημιουργεί νέας ευνοϊκάς προοπτικάς.

Επανερχόμενοι εις όσα ανεφέρομεν εις παλαιότερον Μήνυμά μας, καλούμεν εκ νέου τας ανά την οικουμένην Επαρχίας της Μητρος Εκκλησίας, τας ενορίας και τας ιεράς Μονάς, να αναπτύξουν συντονισμένας δράσεις και συγκεκριμένας παρεμβάσεις διά την κινητοποίησιν των πιστών, μετ' εμφάσεως εις την διαπαιδαγώγησιν της νέας γενεάς. Η εφαρμογή των οικολογικών συνεπειών της πίστεώς μας εν τη πράξει αποτελεί καθοριστικήν διάστασιν της Ορθοδόξου ημών ιδιοπροσωπίας."

Εκκλησιάστηκαν ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Ανθηδώνος κ. Νεκτάριος, Επίτροπος του Παναγίου Τάφου στην Πόλη, οι Θεοφιλ. Επίσκοποι Αλικαρνασσού κ. Αδριανός, Αραβισσού κ. Κασσιανός, Τράλλεων κ. Βενιαμίν, Δαφνουσίας κ. Σμάραγδος και Ξανθουπόλεως κ. Παΐσιος, κληρικοί, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Μ.τ.Χ.Ε., ο Εξοχ. Υφυπουργός Εξωτερικών της Ελλάδος κ. Ιωάννης Λοβέρδος, ως εκπρόσωπος της Ελληνικής Κυβερνήσεως, ο Εξοχ. Πρέσβης κ. Κωνσταντίνος Κούτρας, Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη, και πιστοί από την Πόλη, την Ελλάδα και άλλες χώρες.

Στο τέλος πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη τελετή της Ινδίκτου, κατά την οποία αναγνώστηκε από τον Πατριάρχη, η νενομισμένη ευχή και Πράξη της νέας Ινδικτιώνος. Στη συνέχεια ο Παναγιώτατος υπέγραψε το σχετικό κείμενο στον Κώδικα της Μεγάλης Εκκλησίας και ακολούθως υπέγραψαν κατά σειρά όλοι οι παριστάμενοι Μητροπολίτες και Αρχιεπίσκοποι.

ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΜΗΝΥΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

† Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ

ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

* * *

Τιμιώτατοι ἄδελφοί Ἱεράρχαι καί τέκνα ἐν Κυρίῳ εὐλογημένα,

Εὐδοκοῦντος τοῦ πανδῶρου Θεοῦ, εἰσερχόμεθα σήμερον εἰς τό νέον ἐκκλησιαστικόν ἔτος, δοξολογοῦντες τό ὑπερουράνιον ὄνομα Αὐτοῦ διά τήν ἀδιάσπαστον δαψιλῇ καρποφορίαν τῶν πρωτοβουλιῶν τῆς Ἀγίας Αὐτοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς τόν χῶρον τῆς προστασίας τῆς κτίσεως. Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ὄχι μόνον ἐπεσήμανεν ἐγκαίρως τήν σοβαρότητα τῶν περιβαλλοντικῶν προβλημάτων, ἀλλά ἔστρεψε τήν προσοχήν εἰς τά αἰτία των, εἰς τάς ἐσωτερικάς, πνευματικάς καί ἠθικάς καταβολάς των, καί προέτεινε λύσεις ἐπί τῇ βάσει τοῦ Ὁρθοδόξου ευχαριστιακοῦ καί ἀσκητικοῦ ἥθους.

Ἡ Ὁρθοδοξία ὡς πίστις, θεία λατρεία καί ἐγκόσμιος μαρτυρία εἶναι ἡ οἰκοφιλική μορφή τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ, ἡ ἀνακήρυξις τῆς ἐορτῆς τῆς Ἰνδίκτου εἰς Ἡμέραν προσευχῆς ὑπέρ τῆς προστασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος δέν ὑπῆρξεν ἀπλῶς ἀντίδρασις εἰς τήν σύγχρονον οἰκολογικήν κρίσιν, ἀλλά συνέπεια καί προέκτασις τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας ὡς «ἐφηρμοσμένης οἰκολογίας». Ἐξ ἀρχῆς διεκηρύξαμεν καί τό ἀδιαίρετον τοῦ σεβασμοῦ τῆς δημιουργίας καί τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καί ἀνεδείξαμεν τήν κοινήν ρίζαν καί τήν ἀλληλουχίαν περιβαλλοντικῶν καί κοινωνικῶν προβλημάτων. Ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπό τόν Θεόν γεννᾷ τήν κτητικήν καί ἐκμεταλλευτικήν στάσιν καί συμπεριφοράν ἔναντι τῆς κτίσεως καί τοῦ συνανθρώπου, ἐνῷ ἡ ἐν Χριστῷ καί κατά Χριστόν ζωή εἶναι πηγή περιβαλλοντικῆς εὐαισθησίας καί φιλανθρώπου δράσεως. Συμφώνως πρός τόν Κυριακόν λόγον, «πᾶν δένδρον ἀγαθόν καρπούς καλούς ποιεῖ, τό δέ σαπρόν δένδρον καρπούς πονηρούς ποιεῖ. Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθόν καρπούς πονηρούς ποιεῖν, οὔδέ δένδρον σαπρόν καρπούς καλούς ποιεῖν» (Ματθ. ζ', 17 – 18).

Ὁ σεβασμός τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν, ὁξύνει τό αἰσθητήριόν μας διά τό ἀγα-θόν καί τό πρακτέον. Ἡ ἀδιαφορία διά τό Ὑπερβατικόν καί ὁ συνακόλουθος «ἀνθρωπομονισμός» ὁδηγοῦν εἰς ἐγκλωβισμόν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τά γεῶδη, εἰς συρρίκνωσιν τῆς ἐλευθερίας του εἰς πραγματιστικές ἐπιλογάς καί ἀποφάσεις, συνυφασμένας πάντοτε μέ ἐπιφανειακάς θεωρήσεις τῶν πραγμάτων καί μέ τήν

ταύτισιν τοῦ ἀγαθοῦ μέ τό «περιστασιακῶς χρήσιμον». Ὁ ἐπίκαιρος λόγος περί «οἰκολογικῆς μετανοίας», πέραν τῆς κλήσεως εἰς μεταμέλειαν διά τήν ἐπιτελεσθεῖσαν οἰκολογικήν ζημίαν καί εἰς ριζικήν ἀλλαγὴν νοοτροπίας καί συμπεριφορᾶς ἔναντι τῆς δημιουργίας, ἀναφέρεται καί εἰς τήν ἀνάγκην ὑπερβάσεως τῆς σφαλερᾶς τοποθετήσεως, ἡ ὁποία στηρίζει τήν θεώρησιν τῆς καταστροφικῆς διὰ τό φυσικόν περιβάλλον «ιδιονομίας τῆς οἰκονομίας» ὡς μονοδρόμου πρὸς τήν ἀνάπτυξιν, καί τροφοδοτεῖ τήν ἀφελῆ πίστιν εἰς τήν δυνατότητα τῆς φύσεως νά ἀναζωογονῇται ἀφ’ ἐαυτῆς εἰς τό διηνεκές, παρά τὰς ἀνθρωπογενεῖς ἐπιβαρύνσεις της, ὡς ἡ ἐντεινομένη κλιματική ἀλλαγή καί αἱ καταστροφικαί πλανητικαί συνέπειά της. Εἰς ὅλα αὐτά προστίθεται σήμερον τό πανδαιμόνιον τῶν πολεμικῶν ἰαχῶν, τῶν βομβαρδισμῶν, τῶν πυραύλων καί τῶν ἐκρήξεων, τό ὁποῖον ἐπικαλύπτει τήν κραυγὴν τῶν ἀθώων θυμάτων τῆς ἀνηλεοῦς βίας καί τούς στεναγμούς τῆς δημιουργίας. Τό μέλλον τῆς ζωῆς εἰς τόν πλανήτην μας ἢ θά εἶναι οἰκολογικόν καί εἰρηνικόν ἢ ἀνύπαρκτον.

Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, ὁμοῦ μετά τοῦ ἀγῶνος διά τήν εἰρήνην, τήν δικαιοσύνην καί τήν ἀλληλεγγύην, θά συνεχίσῃ νά πρωτοστατῇ εἰς τήν προστασίαν τῆς φύσεως, εἰς τήν ἀνάδειξιν τῆς οἰκολογικῆς θεματικῆς εἰς κεντρικόν ζήτημα τοῦ διαχριστιανικοῦ καί τοῦ διαθρησκειακοῦ διαλόγου, εἰς τήν προβολήν τῆς σημασίας τῶν χριστιανικῶν οἰκοφιλικῶν ἀρχῶν καί παραδόσεων ἐν τῷ πλαισίῳ διεθνῶν θεσμῶν, οἰκολογικῶν ὀργανώσεων, ἐπιστημονικῶν ἰδρυμάτων καί τῆς κοινωνίας τῶν πολιτῶν. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ σύμπραξις εἰς τόν τομέα τῆς οἰκολογίας ἐνισχύει τήν αἴσθησιν τῆς κοινῆς εὐθύνης διὰ τήν πορείαν πρὸς τό μέλλον καί δημιουργεῖ νέας εὐνοϊκὰς προοπτικάς.

Ἐπανερχόμενοι εἰς ὅσα ἀνεφέρομεν εἰς παλαιότερον Μήνυμά μας, καλοῦμεν ἐκ νέου τὰς ἀνά τήν οἰκουμένην Ἐπαρχίας τῆς Μητρος Ἐκκλησίας, τὰς ἐνορίας καί τὰς ἱεράς Μονάς, νά ἀναπτύξουν συντονισμένας δράσεις καί συγκεκριμένας παρεμβάσεις διὰ τήν κινητοποίησιν τῶν πιστῶν, μετ’ ἐμφάσεως εἰς τήν διαπαιδαγώγησιν τῆς νέας γενεᾶς. Ἡ ἐφαρμογή τῶν οἰκολογικῶν συνεπειῶν τῆς πίστεώς μας ἐν τῇ πράξει ἀποτελεῖ καθοριστικὴν διάστασιν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν ἰδιοπροσωπίας.

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, εὐχόμενοι πρὸς πάντας ὑμᾶς αἷσιον καί πολύκαρπον ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς καί θεαρέστοις τόν νέον ἐκκλησιαστικόν ἐνιαυτόν, καλοῦμεν τὰ ἀνά τήν ὑφήλιον τέκνα τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας νά ζοῦν οἰκοφιλικῶς καί φιλαδέλφως, νά προσεύχωνται διὰ τήν κτίσιν καί τήν εἰρήνην, νά ἀγωνίζωνται διὰ τήν ἀκεραιότητα τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καί τήν ἀειφορίαν, καθὼς καί διὰ τήν ἐμπέδωσιν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀλληλεγγύης, καί ἐπικαλούμεθα ἐφ’ ὑμᾶς, μεσιτεῖα καί προστασία τῆς Παναγίας Θεοτόκου τῆς Παμμακαρίστου,

τήν ζείδωρον χάριν καί τό μέγα ἔλεος τοῦ πανσθενοῦς Κτίστου τῶν ἀπάντων καί παντελεήμονος Θεοῦ τῆς ἀγάπης.

Εὐλογημένον ἐκκλησιαστικόν ἔτος, ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ!

,βκε' Σεπτεμβρίου α'

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

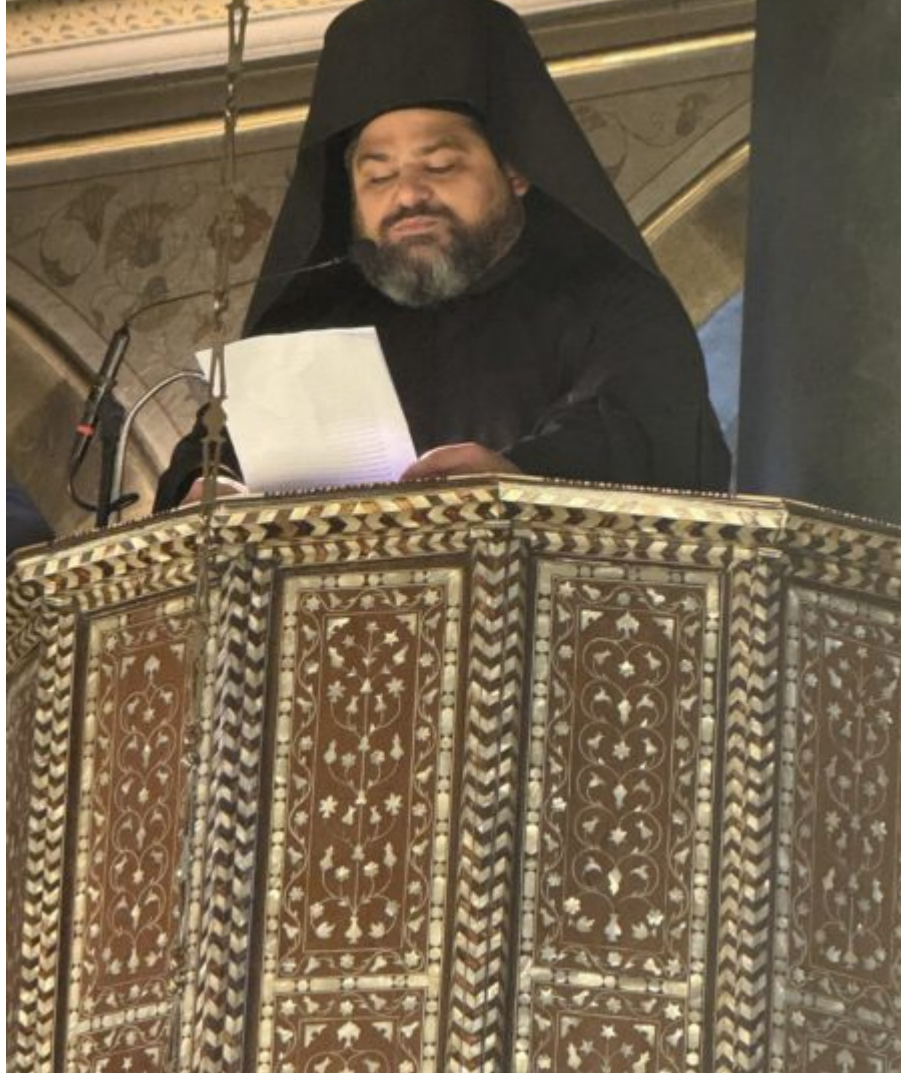

Φωτό: Νίκος Παπαχρήστου